

ת"פ 41762/12/20 - מדינת ישראל נגד אנס גרדלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 41762-12-20 מדינת ישראל נ' גרדלי

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

אנס גרדלי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם, יליד '01, הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת נשק** - לפי סעיף 144(א) רישא ו-144(ג)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. עובדות כתב האישום המתוקן

א. בתאריך 2/12/20, בשעה 23:40 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם, תושב כפר יאסיף, מטען חבלה פירוטכני מאולתר ברכב מסוג הונדה, מ.ר. 75-880-67 שבבעלותו ביישוב אבו סנאן (להלן: המטען, הרכב ואבו סנאן, בהתאמה). המטען הורכב מחיבור שתי פחיות משקה עשויות מתכת באמצעות סרט הדבקה שחור לכדי מיכל שהכיל אבק שריפה, אשר בין מרכיביו דיפניל וחומר נפץ מסוג ניטרוגליצרין. כמו כן הכיל המטען 5 קליעים של כדורי נשק קל מסוג 5.56 ותרמיל של נשק קל מסוג 5.56 (להלן: הנשק).

המטען היה ללא אמצעי יזימה, כאשר אמצעי היזימה הנחוץ להפעלתו או התפוצצותו הוא פתיל הדלקה, זיקוק עוגה או נפץ חבלה.

בכוחו של הנשק לגרום לנזק בעת הפעלתו או התפוצצותו, שחומרתו נעה החל מגרימת צפצופים באוזניים, פציעות שטחיות, כוויות, ועד לרמה של קטיעת איבר.

ב. במהלך חיפוש שנערך ברכב על ידי המשטרה, אותר הנשק בתוך שקית בחלקו האחורי של מושב הנהג שברכב.

במעשיו המתוארים לעיל החזיק הנאשם נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו.

3. הסדר הטיעון

לאחר שהחלה שמיעת הראיות בתיק, וניתנה החלטתו של בית המשפט בטענה דיונית נכבדה של ההגנה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש והסכימו כי הטיעון לעונש יהיה חופשי, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, המתחייב בדין נוכח גילו של הנאשם.

ראיות לעונש

4. לנאשם אין הרשעות קודמות.

5. תסקיר שירות המבחן

בהתחשב במכלול הנסיבות הרלוונטיות, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד עונש מאסר מותנה וקנס. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

א. קצין המבחן סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, רווק בן 20, המתגורר בכפר יאסיף עם אמו ועם אחיו הצעיר; אמו סובלת מקשיי תפקוד ואינה עובדת, ושלושת אחיו הגדולים מנהלים אורח חיים תקין. הנאשם סיפר כי הוריו התגרשו בהיותו כבן 13, ואביו נפטר באוגוסט 20', בהיותו בן 53, בין השאר על רקע התמכרות לסמים. לדבריו, האב היה עבריין, ריצה תקופות מאסר שונות, והנאשם ואמו היו חשופים לאלימות מילולית מצדו. טרם מעצרו עבד הנאשם בתחום הריצוף במהלך שעות היום וכמוכר במכולת בשעות הלילה; הנאשם השלים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי במגמת מכונאות. לדבריו, במהלך לימודיו ואחריהם עבד על רקע קשיים כלכליים במשפחה, ושלל קשיים תפקודיים או חברתיים. עברו הפלילי נקי.

הנאשם הודה באמור בכתב האישום המתוקן אך שלל כוונה פלילית במעשיו, באומרו כי המטען ניתן לו על ידי אביו לפני חג הקורבן בטענה שמדובר בזיקוקים, נשאר ברכב ונשכח שם. הנאשם התקשה להסביר את נסיבות העניין, אך סיפר כי הוא מתבייש ומתחרט על כך שלקח את המטען מאביו מבלי להפעיל שיקול דעת.

הנאשם הועמד בצו פיקוח מעצרים במסגרת שירות המבחן החל מיום 12/5/21 ועד יום 12/11/21, ושולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית החל מתאריך 22/7/21. הנאשם נהג להגיע למפגשי הקבוצה אך הגיב רק כשפנו אליו ישירות. שירות המבחן התרשמה כי לנאשם, המשליך את האחריות לביצוע העבירה על אביו, יכולת מצומצמת להיתרם מהטיפול הייעודי במסגרת שירות המבחן.

עמוד 2

ב. בבואו להעריך את **גורמי הסיכוי לשיקום** ולהימנעות מביצוע עבירות דומות בעתיד, התרשם שירות המבחן מאדם צעיר ללא הרשעות קודמות, שאינו מציג דפוסי התנהגות או חשיבה עברייניים מושרשים. הנאשם גילה יכולת הסתגלות במסגרת בית ספרית ותעסוקתית, מגלה מחויבות לתפקידיו במשפחה ובעל כישורים להשלים את המוטל עליו, על אף הקשיים והשינויים שחוזה במסגרת משפחתו לאורך השנים. בני משפחתו מהווים עבורו מערכת תמיכה משמעותית ויש ביכולתם לסייע לו. שירות המבחן ציין כי הנאשם בעל יכולות תקשורת תקינות, המסוגל להביע את עצמו באופן ברור. הוא מתנהל באופן עצמאי ומובחן, מבטא מודעות לצרכיו האישיים ולשאיפותיו, מגלה מודעות לנזקקות של בני משפחתו ודואג לסייע להם.

במסגרת **גורמי סיכון** להישנות עבירות דומות בעתיד מצדו נכתב כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות אקטיבית על העבירות ואינו מבטא מוטיבציה אמיתית לשיקום. עוד צוין כי רב הנסתר על הגלוי בכל

הקשור לנסיבות הימצאות המטען ברכבו של הנאשם ולמידת קשריו עם גורמים עברייניים בסביבתו. משכך, התרשם שירות המבחן כי לא ניתן לשלול את הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

נוכח העמדה הקורבנית שהציג הנאשם והקושי לקבל אחריות על ביצוע העבירה, התרשם שירות המבחן כי הוא בעל יכולת מצומצמת להפיק תועלת מטיפול, ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

ג. לעניין העונש, בהתחשב בגילו הצעיר, בעברו הנקי ובתפקודו החיובי של הנאשם עובר לביצוע העבירה, העריך שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו, והמליץ להטיל עליו ענישה מרתיעה באמצעות מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד עונש מאסר מותנה וקנס.

6. טעוני המאשימה

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה, העומד לשיטתה על טווח שבין 3 ל- 7 שנות מאסר, וכן מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי.

ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם היה עצור בגין תיק זה בין התאריכים 3/12/20 - 25/1/21, ואז היה עצור בפיקוח אלקטרוני.

א. אשר ל**נסיבות העבירה**, טען כי מדובר בעבירה חמורה, כאשר הנאשם החזיק במטען חבלה מאולתר בתוך יישוב ובכך סיכן את תושבי האזור. לעניין זה הדגיש את עמדת הפסיקה להשלכות הרת האסון בעבירות נשק, הסיכון הגלום בהן, ואת החשיבות בהטלת עונשים מרתיעים, תוך העדפה של האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. (ע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נ' גדבאן** (2/12/14), מפי כב' הש' ג'ובראן: וכן ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19/1/14), מפי כב' הש' ארבל).

כן הפנה לעמדת הפסיקה ביחס למסוכנותם הרבה של חומרי נפץ ומטעני חבלה, שעניינה "בסכנת נפשות פשוטו כמשמעו", והדגיש כי דווקא הקלות הבלתי נסבלת שבה ניתן לייצר מטענים שיש בכוחם להמית אדם, או לגרום לנזקים, מלמדת על החומרה ועל הצורך בענישה הולמת (ע"פ 5336/13 **צדוק נ' מדינת ישראל** (17/11/13), מפי כב' הש' סולברג; ת"פ (חי') 54104-07-12 **מדינת ישראל נ' מסארוזה** (20/3/13), מפי כב' הש' הורוביץ).

לטענתו של ב"כ המאשימה, מטען מאולתר - דוגמת זה שנשא הנאשם במקרה הנדון - מסוכן יותר מאשר מטען תקני להחזקה ולנשיאה, מבחינת יציבותו ובטיחותו (לענין זה הפנה לע"פ 8717/06 **טולידו נ' מדינת ישראל** (18/8/08), מפי כב' הש' רובינשטיין).

ב. ב"כ המאשימה פירט את עקרונות הענישה, וביקש להעמיד את מתחם הענישה ההולם בנסיבות המפורטות לעיל על טווח שבין 3-7 שנות מאסר בפועל. הוא ציין כי **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו ממעשי הנאשם הם הבטחת שלום הציבור והגנה על חיי אדם, שכן זמינותו של הנשק, העלול להגיע גם לידיים עברייניות, תורמת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך, ויש לעקור מהשורש את התופעה של הימצאות נשק ברחובות בכלל ומטעני חבלה בפרט.

ג. ב"כ המאשימה ביקש להחמיר בעונשו של הנאשם, בהפנותו לקריטריונים הקבועים בסעיף 40ט לחוק העונשין; לטענתו, חלקו של הנאשם באירוע הוא מוחלט; הוא ביצע את העבירה לבדו; הנזק הצפוי מביצוע העבירה הוא רב; הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו, ויכול היה להימנע מביצועו; לנאשם לא הייתה סיבה לבצע את העבירה, לא הייתה לו מצוקה נפשית ואין כל קרבה לסייג לאחריות פלילית. כן ביקש להחמיר בענישה משיקולים של הרתעה אישית והרתעת הרבים, מכוח סעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין. לטענתו, עונש קל יעביר מסר שגוי לציבור ולנאשם עצמו, ולא תהא בו הרתעה מפני ביצוע עבירות דומות.

ד. הוא עתר שלא לקבל את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות; נוכח העובדה שמדובר במטען היכול לגרום לקטיעת איבר, וטענת המאשימה כי התסקיר שניתן אינו חיובי; ב"כ המאשימה ציין כי שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, תוך הפנייה לתסקיר ולגורמי הסיכון שצוינו, ואין צורך לחזור על הדברים. אף שהשורה התחתונה וההמלצה היא לעבודות שירות, אין המלצה טיפולית, הנאשם לא עבר טיפול או שיקום, ולהמלצה הזאת לא צריך להיות משקל, שעה ששירות המבחן עצמו סבור שיש צורך בענישה מרתיעה ומציבת גבולות.

ה. לפיכך עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה המוצע, לצד ענישה נלווית כמפורט לעיל.

7. טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם עתר שלא למצות את הדין עם הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו.

א. תחילה נשאל הנאשם על ידי בית המשפט אם הוא מבקש לחזור בו מהודייתו, נוכח דבריו לשירות המבחן כי לא הייתה לו כוונה פלילית, והשיב בשלילה; "אני לא רציתי להשתמש במטען בכלל. רציתי להחזיר במטען, רק לקחתי את זה מאבא. רציתי רק להניח את זה אצלי. אני מודה בביצוע העבירה". ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא חזר בו מהודאתו בפני שירות המבחן, אלא מסר כי לא היה בכוונתו לעשות שימוש במטען, ומיד לאחר מכן הביע חרטה ותחושת בושה על ביצוע העבירה.

ב. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל משמעותי לקולה לכך שכתב האישום המקורי בעניינו של הנאשם תוקן במסגרת הסדר הטיעון והעבירה אשר בביצועה הודה היא עברת החזקה, להבדיל מנשיאת נשק שיוחסה לו במקור. הוא חזר והדגיש כי הצדדים הסכימו לתיקון כתב האישום על יסוד קושי ראיתי שקיים בתיק, תוך שלקחו בחשבון לא רק את ההפחתה מעבירה של נשיאה להחזקת נשק, אלא התחשבו גם בשאלה האם בכלל בנתונים של התיק הנדון החפץ שנתפס מהווה "נשק או תחמושת או אפילו לא מגיע למצב של תחמושת".

לטענתו, אכן הערכים החברתיים המוגנים בעבירות החזקת נשק הם הגנה על שלום הציבור, בטחון ושלמות הגוף, אך במקרה הנדון הפגיעה בערכים אלו היא מינורית, משעסקין במטען שאינו בעל יכולת היזק בהעדר אמצעי יזימה, כך שלא ניתן לעשות בו שימוש כפי שהוא נמצא ונתפס. לעניין זה הפנה להתייחסותו של כב' הש' סילמן בהליך המעצר לעניין עוצמת המטען ול יכולת ההיזק - אשר התבססה על חוות דעת מעבדת נשק שהוגשה מטעם המאשימה (ת/8) - ולקביעתו כי גם אם יש אמצעי יזימה להפעיל אותו, עדין המתקן הוא פירוטכני.

ג. עוד בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקת בית המשפט העליון, שלפיה בעת גזירת דינו של נאשם בעבירות נשק יש לתת את הדעת לסוג הנשק, איכותו, הכמות, התכלית שעומדת מאחורי ההחזקה ופוטנציאל הנזק הטמון באותו נשק. (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5/6/13), מפי כב' הש' ארבל).

אשר למקרה הנדון, הפנה לעדותו של רס"ב רון שטמפפר (עמ' 22 ו- 25 לפרוט'), שמסר כי למעשה מדובר באבקת שריפה שנמצאת בתוך פחית, כי הוא לא יכול להסתמך על מחקרים כדי להראות שכמות כזו יכולה לגרום לנזק X או Y, ולכן לטענת ההגנה הנשק שנתפס קרוב יותר לתחמושת מאשר למטען חבלה. אף שהנאשם מודה בהחזקת נשק ואינו חוזר בו ממנה, יש ליתן משקל בגזירת הדין למהות המטען שהחזיק המהווה למעשה תחמושת, שנכנסת לגדר של עבירת עוון. בהקשר זה, ולעניין מתחם העונש ההולם, הפנה לת"פ (חי') 49995-09-17 מדינת ישראל נ' עלי (4/11/18), מפי כב' הש' רונית בש, שם מדובר על מטען נפץ עם אמצעי יזימה, להבדיל מהמקרה הנדון, ונקבע כי מדובר במטען הקרוב יותר לרימון הלם מאשר לפצצה, ולכן למד בית המשפט באותו עניין ממתחם שנקבע במקרים של החזקה של רימון הלם.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי לא זאת בלבד שהחבלן ידע איך לנטרל את המטען, הוא גם העיד שכדי להפעיל את המטען צריך לחמם אותו, ואז מחמם המטען עלול להיפצע. כן הפנה לעדות הסייר כי לאחר שתפס את המטען הכניסו אל תוך כיסו, דבר המלמד כי מדובר במטען שאין בו פוטנציאל סיכון. כך גם בחוות הדעת נקבע כי מטען

שכזה אינו גורם למוות, אלא עשוי לגרום לצפצופים באוזניים ו/או לקטיעת אצבע של תופס המטען ולא מעבר לכך.

לטענתו, הנסיבה המחמירה של נשיאה - כפי שיוחסה לנאשם בכתב האישום המקורי - באה כדי למגר תופעה של העברת נשק ממקום למקום לצורך שימוש, להבדיל מהחזקה. בעניינו, מדובר בנסיבות מיוחדות של מטען מאולתר שאפילו אם נושאים אותו, כל עוד הוא בלי אמצעי יזימה, הוא לא יכול לגרום נזק אלא למי שנושא את המטען. כן ביקש הסנגור להתחשב לקולה בכך שהמטען נתפס ולא התגלגל לידי עברייניות.

ד. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש הסנגור להתחשב לקולה בהודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לאחריות שנטל למעשיו ולחרטה שהביע בגינם. כן ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון בזמן השיפוטי, בהדגישו כי עוד בטרם הגיעו הצדדים להסדר טיעון ויתרה הנאשם על שמיעתם של עדים רבים והתמקדה במחלוקת בין הצדדים.

כן ביקש ליתן משקל לקולה בגזירת עונשו של הנאשם לעינוי הדין שנגרם לטענתו כתוצאה מהתנהלות המדינה בתיק זה, אשר גרמה להתמשכות ההליכים בצורה מיותרת בגלל אי הוצאת תעודת חסיון, ובאה על חשבון חירותו של הנאשם (תוך שהפנה להחלטה של בית משפט זה מיום 24/6/21). לטענתו, התיק הנדון יכול היה להסתיים כבר בחודש מרץ 2021, מסתיים רק עתה, ויש ליתן ביטוי בגזירת העונש להתמשכות ההליך שלא באשמת הנאשם (לעניין זה הפנה לפסיקה שציין בתגובתו מיום 27/5/21 לבקשה שנגעה לתעודת החיסיון).

ה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב לקולה בעברו הנקי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות המיוחדות, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, אם כי הדגיש כי על אף האווירה המתוחה והקשה בה גדל הנאשם, הוא לא התדרדר לסמים ו/או לפשע, אלא דאג לבני המשפחה הענייה, עבד בשתי עבודות ודאג גם לעתיד אמו שהתגרשה ואין לה הכנסה.

עוד ציין לקולה את גילו הצעיר של הנאשם, שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירה, בגיר צעיר, ולעמדת הפסיקה כי יש ליתן למעמד זה התייחסות מיוחדת בקביעת רמת הענישה (לעניין זה הפנה ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25/6/13), מפי כב' הש' ג'ובראן).

עוד ביקש ליתן משקל לכך שהנאשם היה במעצר ממש בין התאריכים 3/12/20 עד 25/1/21, אז שוחרר למעצר בית באיזוק אלקטרוני עד היום, מזה כ- 10 חודשים. לעניין עמדת הפסיקה כי יש להתחשב בעת גזירת הדין בתקופת המעצר באיזוק אלקטרוני הפנה לע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20/4/16), מפי כב' הש' ג'ובראן).

ו. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, שהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, הנעדר עבר פלילי, בהעדר דפוסי עבריינות מושרשים, בעל יכולת הסתגלות, ובמי שמתמיד בעבודה ומתנהל בצורה עצמאית; נתונים המלמדים כי לא נשקפת ממנו מסוכנות. לענין הימנעותו של שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית במקרה הנדון, טען הסנגור כי הנאשם הודה שטעה ולמד את הלקח, ולכן "אדם כזה לא צריך שיקום". לענין זה הפנה לעמדתו של כב' הנשיא שפירא (אם כי לא הפנה לאזכור המתאים) לפיה לא כל אדם צריך לעבור הליך שיקומי, וכי יש אנשים שיכולים לעמוד על הרגליים ולפתוח דף חדש. כן עוד הפנה לפסקי דין בהם אומצה המלצת שירות המבחן לענין העונש, גם כאשר לא ניתנה המלצה לשיקום.

ז. משנדרש לקראת סיום טיעוניו להתייחס לטענות הנשמעות היום דווקא מהמגזר הערבי, שלפיהן לא ניתן מענה הולם לעבירות בנשק למיניהן וכי מדובר במכת מדינה, טען הסנגור כי הענישה היא אינדיבידואלית, וכי אין זה המקרה להחמיר עם הנאשם הנדון כדי להרתיע אחרים. כן חזר וטען כי **"מהות המטען מחריג את המקרה הזה מהמקרים שאנו מכירים, זה לא רימון שניתן לזרוק על אנשים, זה לא אקדח שמועבר מיד ליד, זה לא אמ-16, מדובר במטען מאולתר שלצערי ירש אותו מאביו ונשכח ברכב"**.

נוכח האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר הנמוך מ-6 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דברי הנאשם: "מתנצל על מה שקרה, למדתי לקח, ולאור כל מה שאני עברתי בטוח שלא אחזור על המעשים האלה".

8. לאחר שמיעת טיעוניהם של הצדדים, התבקש הממונה על עבודת השירות (להלן: הממונה) לחוות דעתו, אם הנאשם מסוגל לרצות מאסר של 9 חודשים בעבודות שירות; זאת, מבלי לקבוע עמדה סופית לגבי גזר הדין ומבלי שהנאשם יהא זכאי להסתמך על החלטה זו של בית המשפט.

9. חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בחוות דעתו מיום 16/11/21 הודיע הממונה - במסגרת חוות דעת מפורטת ומנומקת - כי לאחר כל הבדיקות שבוצעו, הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות; לאחר בחינת נתוניו של הנאשם ואפשרויות העסקתו המליץ להציבו במקום עבודה: **גשר שירותי שיקום אבו סנאן**, באזור תעשייה אבו סנאן, כאשר המועד המומלץ לתחילת ריצוי עבודות השירות הוא 7/12/21.

הממונה ציין בחוות דעתו, בין השאר, כי **"בשאלת ההתאמה ובהתאם לקבוע בחוק העונשין סעיף 51ב.(1) 1, קצין המודיעין מטעם היחידה לעבודות שירות העביר פניה למשטרת ישראל, על מנת לבחון האם קיימת מסוכנות כלפיו או כלפי סביבתו, אם יישא עונש מאסר בעבודות שירות. ביום 26/10/2021 התקבל מענה לפיו משטרת ישראל אינה מתנגדת להעסקתו בעבודות שירות"**.

הממונה ביקש להזהיר את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה עפ"י הנחיות החוק והממונה, וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל. כן ביקש כי אם תתקבל המלצתו יורה בית המשפט לנאשם להתייצב לצורך קליטה והצבה במועד תחילת הריצוי כפי שיקבע בית המשפט במשרדי הממונה על עבודות שירות בשעה 8:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.

דין והכרעה

10. מן המפורסמות הוא כי העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת העונש הוא עקרון ההלימה; דהיינו, יחס הולם בין החומרה של מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40 ג' לחוק העונשין). טרם גזירת העונש על הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם המבוסס על נסיבות ביצוע העבירה הייחודית, הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ג' לחוק העונשין).

יחד עם זאת, כל ענישה היא אינדיבידואלית, ובמסגרת הענישה ההולמת, על בית המשפט לאזן בין מספר אינטרסים שונים: נסיבות ביצוע העבירה, תדירות העבירות, חומרתן, אופן ומידת ההשפעה שלהן על החברה מחד גיסא, ומאידך גיסא נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, עברו הפלילי, גילו, אפשרויות שיקום ועוד.

לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין.

חומרת העבירות והערכים החברתיים שנפגעו בעטין

11. אין צורך להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות בנשק, לרבות פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הנאשם החזיק ברכבו מטען חבלה מאולתר (שרכיבו פורטו בכתב האישום המתוקן ובסעיף 2 דלעיל), אך נעדר אמצעי יזימה (בדמות

פתיל הדלקה או זיקוק עוגה או נפץ חבלה) הנחוץ להפעלתו או התפוצצותו. בכוחו של מטען זה לגרום לנזק בעת הפעלתו או התפוצצותו, החל מגרימת צפצופים באוזניים, פציעות שטחיות, כוויות, ועד לרמה של קטיעת איבר.

החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרוות האסון ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בביצוען, ואשר הפכו למרבה הצער למכת מדינה. נפסק כי זמינותו של נשק חם ורב עוצמה בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה. על הסיכון הגלום בעבירות בנשק ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 4945/13 **מדינת**

ישראל נ' סלימאן (19/1/14). ראו גם דבריו של כב' הש' סולברג בע"פ 9830/17 **פלאח חמודה נ' מדינת ישראל** (8/3/18), כדלהלן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, ועל הסכנה הרבה הטמונה, בביצוען, וזאת בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.2.2012); ראו גם: ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (פסקה 1 (12.12.2017)). בהתאם לכך, "מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה, המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה" (ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.2.2014)). (ראו גם ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18/7/19) והמובאות שם, מפי כב' הש' סולברג; ע"פ 2398/14 **אלהוייזל נ' מדינת ישראל** (8/7/14), מפי כב' הש' עמית; ע"פ 8207/19 **אליהו נ' מדינת ישראל** (13/7/20), מפי כב' הש' סולברג).

בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5/6/13, להלן: **עניין חסן**), הדגישה כב' הש' ארבל את המגמה המתחייבת של החמרה בענישה בעבירות נשק, המיושמת בפסיקה בשנים האחרונות, בצד הצורך להקפיד על ענישה אינדיבידואלית התואמת כל מקרה לנסיבותיו:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

[

על מסוכנותם הרבה של חומרי נפץ ומטעני חבלה עמד כב' הש' בע"פ 5336/13 **צדוק נ' מדינת ישראל** (17/11/13), כדלהלן:

"מסוכנותם הרבה של חומרי נפץ ומטעני חבלה, ידועה לכל בר דעת. סכנת נפשות, פשוטו כמשמעו. שומה להרתם על מנת למגר תופעה של נשיאה והובלה של נשק. בחיי אדם עסקינן, ואין מקום לפשרות" (כן ראו דבריו של כב' הש' גובראן בע"פ 5995/11 **מדינת ישראל נ' בדראן** (24/8/11)).

12. במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, יש להתחשב בכך שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מלא ובלעדי. הנאשם החזיק כאמור במטען החבלה בתוך שקית בחלקו האחורי של מושב הנהג של רכבו. יוער כי אפילו בהנחה כי המטען ניתן לו על ידי אביו המנוח עובר לפטירתו, הרי שגם טענתו כי הדבר נשכח ממנו, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום שבהן הודה, המייחסות לו עבירה של מחשבה פלילית, דהיינו מודעות לטיב המעשה ולנסיבותיו, ולא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת על ידי ההגנה במסגרת הטיעונים לעונש (ראו סעיף 40.י.ג) לחוק העונשין; כן ראו ע"פ 4442/19 **מדינת ישראל נ' שוץ** (13/11/19), וע"פ 7876/15 **חמאמרה נ' מדינת ישראל** (30/8/17), שניהם מפי כב' הש' ברון). בנסיבות העניין ומשהודיע הנאשם במעמד הטיעונים לעונש כי הוא עומד על הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן כהווייתו, איני רואה ליתן לגרסה זו משקל לקולה בגזירת דינו.

עסקינן בבגיר, אשר היה מודע לפסול שבמעשיו, ויכול היה להימנע מביצועם.

יחד עם זאת, אני רואה להתחשב בכך שעסקינן בנשק - מטען חבלה אשר בעת תפיסתו היה נעדר אמצעי יזימה להפעלתו - כפי שעולה כאמור מעובדות כתב האישום המתוקן, המתבססות על הראיות בתיק.

נוכח האמור לעיל, ומשעסקינן במקרה הנדון במטען חבלה ללא אמצעי יזימה, אני רואה להתחשב בכך שפוטנציאל הנזק הגלום במטען שבפנינו נמוך ביחס לכלי נשק אחרים, כפי שנטען על ידי הסנגור ובצדק. בנקודה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו **בעניין חסן**:

"למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש: 'כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה, בין היתר, ייתן בית המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא הוחזק ועל הסכנה המוחשית שייעשה בו שימוש..." (ההדגשה אינה במקור- ד.ס.).

13. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם שלום הציבור ובטחונו, ושלמות גופו וכן השמירה על הסדר הציבורי. יחד עם זאת, מבלי להקל ראש בחומרת ביצוע העבירה, לא ניתן שלא

לקבוע כי בשים לב לעובדה כי פוטנציאל הנזק של מטען החבלה הנדון נמוך ממטעני חבלה המכילים אמצעי יזימה להפעלתם, נראה כי מידת הפגיעה בערכים אלו במקרה הנדון היא בינונית.

מתחם העונש ההולם

14. העונש המרבי הקבוע בצידה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא ו- 144(ג)(3) לחוק העונשין הוא 7 שנות מאסר בפועל.

ב"כ הצדדים החלוקים בשאלת מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון, הפנו לפסקי דין התומכים בעמדתם, זה בכה וזו בכה, כאשר כל אחד מהם הפנה למקרים חמורים יותר וחמורים פחות מהעניין הנדון, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד, או חלקם.

15. **ב"כ המאשימה,** אשר עתר כזכור לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל- 7 שנות מאסר הפנה לשני פסקי דין בלבד המייצגים לשיטתו את המדיניות הענישה הנוהגת, כדלהלן:

א. ברע"פ 2406/16 **יונגר נ' מדינת ישראל** (29/9/16), נדחתה בקשת רשות ערעור בגלגול שלישי של נאשם בעל עבר פלילי בלתי מכביד, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של החזקת מטען חבלה אלחוטי מאולתר והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית. הנאשם החזיק את המטען בצמוד במחסן הצמוד למשרדו, מתחת ליציע של אולם ספורט, אשר שימש בין היתר את ילדי חטיבות בתי הספר הסמוכים לו וכן ילדים רבים המשתתפים בחוגי ספורט שמפעילה עיריית פתח תקווה. המטען הכיל מערכת הפעלה מרחוק על ידי מקלט ומשדר אוטומטי. כן החזיק הנאשם בעת מעצרו סם מסוכן מסוג קנביס. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם **בין 2 ל- 5 שנות מאסר, והטיל על הנאשם 4 שנות מאסר** בפועל, לצד מאסרים מותנים וקנס. (ערעורו על גזר הדין ובקשתו להוספת ראיה חדשה נדחו על ידי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז) 22300-11-15 **יונגר נ' מדינת ישראל**).

ב. בת"פ (ב"ש) 21139-04-17 **מדינת ישראל נ' יעקב** (3/12/18), מפי כב' הש' ביתן, הורשע נאשם על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בהחזקת נשק, ובארבע עבירות איומים ובעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, שיוחסו לו בשלושה תיקים פליליים שצירף לתיק העיקרי. באותו עניין, על רקע סכסוך פעיל עם אחר החזיק הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות, במטען צינור מאולתר בעל פתיל השהייה -שבכוחו להמית- ומסרו לידי סוכן משטרת. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם על גזר הדין בע"פ 113/19 **יעקב נ' מדינת ישראל** (21/7/19), מפי כב' הש' הנדל.

16. **ב"כ הנאשם,** אשר התנגד נחרצות למתחם הנטען על ידי המאשימה, וביקש כזכור לאמץ את המלצת שירות המבחן, עמד על כך כי לא בנקל ניתן למצוא פסיקה בנושא של החזקת מטען חבלה מאולתר דוגמת המקרה הנדון, והפנה לפסקי דין כדלהלן:

א. בת"פ (חי') 49995-09-17 **מדינת ישראל נ' עלי** (4/11/18), מפי כב' הש' בש, הורשע נאשם על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור נשק, החזקת נשק והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם, בן 28, עמוד 11

נעדר הרשעות קודמות, ייצר מטען חבלה מאולתר, אותו הסתיר בתא המטען של רכבו, ונסע

עם המטען ברכב, כשבדלת הנהג החזיק שתי סכינים, מיכל גז פלפל, שמונה כדורי רובה ושוקר חשמלי. בהתחשב בכך שלא נמצא חומר נפץ בשרידי המטען ובכך שהנזק העשוי להיגרם מהמטען כפוף לקרבה למוקד ההפעלה, קבע בית המשפט המחוזי כי פוטנציאל הנזק הגלום במטען נמוך ביחס לכלי נשק אחרים. כן נקבע כי **מתחם הענישה הכולל נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, ונגזרו על הנאשם **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשי נלווים.

ב. בת"פ (חי') 34487-02-17 מדינת ישראל נ' חטיב (27/3/17), מפי כב' הש' פורת, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של נשיאה והחזקת נשק שלא כדין, לאחר שנתפס ברכב, כשמתחת לרגלו נמצא אקדח מסוג FN. נקבע מתחם עונש הולם הנע **בין 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, ובהתחשב בעברו הנקי ובהמלצת שירות המבחן בעניינו, הושתו על הנאשם **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, צו מבחן ועונשים נלווים.

ג. בת"פ (חי') 8338-12-13 מדינת ישראל נ' זידאן (18/9/14), מפי כב' הש' טובי, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות בנשק, לאחר שהחזיק, נשא והוביל - עת שנסע ברכב השייך לאחר - רימון הלם, אשר בכוחו לגרום לפציעה בעת פעילותו, בכפוף לקרבה למוקד הפעולה. מדובר בצעיר בן 19, ללא עבר פלילי, אשר שירות המבחן המליץ להשית עליו עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 3 שנות מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשים נלווים.

ד. בת"פ (נצ') 34813-07-10 מדינת ישראל נ' חילף (27/10/10), מפי כב' הש' כתילי (כתוארו אז), הורשע נאשם על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת בצוותא וקבלת נכסים שהושגו בפשע. דובר ב- 5 רימוני הלם, רימון גז, ררנ"ג (תחמושת כדורי גומי), 8 מחסניות לרובה M16, 30 כדורים חסרי קליע וערכה לניקוי נשק, אשר נגנבו על ידי אחיו של הנאשם בהיותו משרת כגשש ביחידת צה"ל. הלה נשא והוביל את הפריטים הנ"ל לנאשם וביקש ממנו להסתירם, והשניים נשאו אותם מביתם אל יער המצוי במרחק מה מכפר מגוריהם, חפרו בור והטמינו בו את כל הפריטים. הסדר הטיעון כלל הסכמה כי המאשימה תעתור להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואילו הנאשם יטען באופו חופשי. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, היות חלקו משני ביחס לחלקו של אחיו, והודייתו והחרטה שהביע על מעשיו, נגזרו על הנאשם **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, לצד עונשים נלווים.

ה. בת"פ (מרכז) 8689-01-09 מדינת ישראל נ' סרחאן (2/11/09), מפי כב' הש' כספי, הורשע נאשם על פי הודייתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון (במהלך פרשת התביעה) בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, לאחר שהגיע בשעת לילה מאוחרת לעבר כביש 24 בטייבה כשהוא מחזיק במטען חבלה מאולתר. בשלב מסוים התפוצץ המטען ליד הנאשם, וכתוצאה מכך הוא נפצע בראשו, וכן פרצה שרפה שגרמה לבערה של עץ דקל שהיה בסמוך מקום. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים

נלווים, בהתחשב בנסיבותיו החריגות של המקרה, פציעת הנאשם, הודייתו ועברו הנקי.

ו. בע"פ 5713/10 **מדינת ישראל נ' אקרמן** (1/3/11), מפי כב' הש' דנציגר, התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של החזקת נשק, בכך שהחזיק בביתו **לבנת חבלה ואצבע חבלה** ומסר אותן לאחר שהיה בדירה. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. **בית המשפט העליון הפחית את עונשו לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, בהתחשב בעברו החיובי והנורמטיבי ותרומתו למדינה, בשירות הצבאי ופעילות התנדבות, בנטילת האחריות המלאה והבעת החרטה ובהמלצת שירות המבחן, וכן בנסיבות ביצוע העבירה תחת השפעה של אדם אחר.

17. על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם, עיינתי בפסיקה נוספת העוסקת בעבירות דומות; כך לדוגמא:

ברע"פ 5431/21 **בדרנה נ' מדינת ישראל** (11/8/21), דחה כב' הש' אלרון בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של רכישה והחזקה של נשק שלא כדין - מטען חבלה מאולתר במשקל 74.1 גרם חומר נפץ הכולל פתילים להשהיה, זמין לשימוש מידי ומסוגל להזיק לאדם, ונדון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22/12/20) נתקבל ערעור המדינה בעניינו של נאשם, אשר הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון, בהחזקה, הובלה ונשיאה של נשק, שעה שהוביל ברכב ונשא ביחד עם אחר קופסא ובתוכה מטען חבלה, ונידון ל-7 חודשי מאסר ועונשים נלווים. בית המשפט העליון (כב' הש' פוגלמן), גזר על הנאשם - בעל עבר פלילי בעבירות חמורות, אשר ביצע את העבירה בעודו מרצה מאסר בעבודות שירות בתיק אחר - 14 חודשי מאסר בפועל, והורה כי מתוך תקופה זו ירוצו 12 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בגין הפקעת עבודות השירות בהליך האחר.

18. הנה כי כן מנעד הענישה בעבירות של החזקת נשק הוא רחב ותלוי במכל מקרה לפי נסיבותיו, ונקבע בין השאר על פי סוג הנשק, איכות וכמות הנשק, פוטנציאל הסיכון הנשקף מהחזקתו ומהשימוש בו, ועוד. לעניין האופן לקביעתו של מתחם העונש ההולם וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעתו, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 **חן הנ"ל**.

בנסיבות העניין שלפני, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ובהתחשב בחומרת העבירה שביצע הנאשם, בנסיבות ביצועה כמפורט לעיל, בשים לב לכך שהחזיק במטען חבלה מאולתר הנעדר אמצעי יזימה, שפוטנציאל פגיעתו אינו מן הגבוהים, וכן בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, כמפורט לעיל, ובמדיניות

הענישה הנוהגת, אני רואה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

19. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ומשכך, יובאו בחשבון שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

א. לקולה אני רואה להתחשב בהודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה, אשר אין חולק כי נגעו ללב המחלוקת שניטשה בין הצדדים, ולאחר שההגנה ויתרה על חקירה של עדים רבים אחרים. ניכר כי בסופו של יום שמיעה של אותם עדים הביאה להסכמת הצדדים להסדר הטיעון והביאה לתיקונו של כתב האישום, כעולה גם מטיעוני הסניגור.

כן ייזקפו לזכותו של הנאשם האחריות שנטל למעשיו, והצער והחרטה שהביע בגינם, אם כי שלל כוונה לעשות שימוש במטען, כמפורט לעיל. בסופו של יום הורשע הנאשם על יסוד הודייתו ועמד עליה בטיעונים לעונש.

ה. עוד ניתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי ונסיבות חייו הקשות, כעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו ומפי סנגורו. בתמצית יאמר כי מדובר בנאשם שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירה, בוגר תיכון, שניהל לכאורה אורח חיים נורמטיבי עובר למעצרו, עבד גם תוך כדי לימודיו בשתי עבודות, בתחום הריצוף במהלך היום, וכמוכר במכולת בשעות הלילה כדי לממן לימודים כטכנאי טלפונים, וכדי לסייע לאמו החד הורית, שהתקשתה לשאת בנטל הפרנסה של המשפחה, לאחר שהתגרשה מאביו שהיה עבריין. לא ניתן להתעלם מכך שחרף נסיבות החיים הבלתי פשוטות בהן גדל, כמפורט לעיל ובתסקיר, לא הסתבך הנאשם בפלילים עד לאירוע הנדון, ושירות המבחן התרשם כי הוא נעדר דפוסים עברייניים מורשעים, גילה יכולת הסתגלות במסגרת בית ספר ובמסגרת תעסוקתית, גילה מחויבות לתפקידיו במשפחה והציג כישורים ויכולת להשלים את המוטל עליו, חרף הקשיים והשינויים שחווה במסגרת משפחתו לאורך השנים.

ד. כן תובא בחשבון התקופה בת החודשיים בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, וכי מזה כ-10 חודשים הוא שוהה במעצר בית באזוק אלקטרוני, על כל הכרוך בכך.

ה. לא נעלם מעיני כי שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, ואולם לצד זאת, על רקע מאפייניו החיוביים של הנאשם, ובמיוחד גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי ותפקודו החיובי, חרטתו, הבושה שהוא חש בגין הסתבכותו בעבירה הנדונה, והערכתו של שירות המבחן כי ההליך הפלילי הנוכחי מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו המליץ להשית עליו ענישה מרתיעה באמצעות מאסר שירוצה בעבודות שירות.

כזכור, בחוות דעת הממונה נקבע הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, זאת בין השאר לאחר שמידת מסוכנותו של הנאשם נבדקה מול קצין מודיעין, אשר הודיע כי **"משטרת ישראל אינה מתנגדת להעסקתו בעבודות שירות"**.

ו. **בנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון**, בהתחשב בכך שהנאשם שהה כאמור משך חודשיים במעצר מלא ולאחר מכן כ- 10 חודשים במעצר באזוק אלקטרוני, ונוכח מחדל ועיניו דין מסוים שנגרם לנאשם בנסיבות המתוארות בהרחבה בהחלטה מיום 24/6/21, ואין צורך לחזור על הדברים, חרטנו של הנאשם והתחייבותו כי לא יחזור על מעשיו, אני רואה לסטות במקרה הנדון ממתחם העונש ההולם, לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו ולהטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (לעניין סעד של הקלה בעונש בשל מחדלי חקירה וטענות של הגנה מן הצדק, השוו ע"פ 1224/07 **אברהם בלדב נ' מדינת ישראל** (10/2/10), מפי כבוד הש' פרוקצ'יה).

ראו גם ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ** (31/3/05), מפי כב' הש' מצא, לוי וגרוניס:

"גם משהשקפנו במבט-על על הפגמים שנפלו בהליכי החקירה ובראיונות כמכלול - בחינה שאף אותה יש לערוך במסגרת הדיון בטענת ההגנה מן הצדק - נחה דעתנו כי לא הייתה בניהולו של ההליך הפלילי בעניינם של המערערים משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות המצדיקה את ביטולו של ההליך או את זיכויים מחמת הגנה מן הצדק (להבדיל, אולי, מסעד של הקלה בעונש)". (ההדגשה אינה במקור -ד.ס.).

סוף דבר

20. נוכח כל המקובץ לעיל, אני רואה להטיל על הנאשם עונשים, כדלהלן:

א. **9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** החל מיום 7/12/21, בתנאים ובמקום שקבע הממונה בחוות דעתו, כמפורט לעיל.

ב. מאסר על תנאי למשך **12 חודשים**, שהנאשם לא יישא בו, זולת אם יעבור במשך שלוש שנים עבירה בה הורשע או כל עבירת נשק, אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ שישולם על ידי הנאשם ב - 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10/10/22 ואילך ובכל 10 לחודש לאחריו.

ד. מובהר בזה לנאשם כי עליו לעמוד באופן דווקני בצו שניתן לביצוע עבודות השירות. הנאשם מוזהר בזה כי תנאי העסקה של עבודות השירות הם קפדניים, מצריכים התייבבות רציפה ועמידה בהנחיות החוק והממונה, וכי

יש בחריגה מכללים אלו כדי להביא להפסקה מנהלית של ריצוי מאסרו בעבודות שירות, וריצוי יתרת ימי המאסר בפועל בין כתלי הכלא.

המזכירות תעביר את גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

5129371

ניתן היום, י"ב כסלו תשפ"ב, 16 נובמבר 2021.